

Museum van veel

Zet vier dozen neer, twee naast elkaar en twee er bovenop. Nodig de groep uit deze in te richten als een 'Museum van veel'. Benoem een of twee kinderen tot museumdirecteur, zij mogen knopen doorhakken over wat erin komt.

De groep laat zien wat zij 'veel' vinden. Bijvoorbeeld door voorwerpen neer te leggen: veel paperclips, veel elastiekjes, veel sokken. Of door schilderijtjes met afbeeldingen van 'veel' op te hangen. Veel auto's, veel bloemen, enzovoort.

21/28

woensdag
februari

Te veel spullen

Een overvolle kledingkast

Wat is er aan de hand met deze kast? Zit er weinig in of veel? Hoe zie je dat? Is het misschien ook té veel? Praat met de kinderen of ze weleens te veel hebben van iets. Wanneer heb je te veel? Waar merk je dat aan? Wat kan je dan doen?

Vraag een aantal kinderen uit te spelen dat ze ergens te veel van hebben. Wat is het en wat doen ze ermee?

Jongsten

Abc

Verrassing!

Lieske werkt in de tuin. Hoe heten haar knuffeldieren? Vraag de kinderen dat te onthouden. Papa zegt dat het er te veel zijn. Oude buurvrouw Thea is ook bezig in de tuin. Ze voelt zich weleens wat alleen. Lies bedenkt een plannetje.

Een voor een zet Lieske haar knuffels in de kruiwagen. 'We gaan vandaag eens goed aan het werk. In de tuin!' zegt ze vrolijk. 'Gaat u daar maar zitten, mevrouw Pompoen.' Lieske zet de oranje knuffel voorzichtig neer. 'Beentjes omhoog!' De familie Muis gaat erbij. 'Pas op Beertje Bor, armen binnenboord!' Ze zet konijn Stamper en kabouter Fluitenkruid ernaast. De kruiwagen zit al goed vol.

Hé, wat voelt ze daar voor zachts onder haar laarzen? Lieske kijkt naar de grond. 'Oh Freek, sorry, doe ik je pijn?' zegt ze geschrokken. 'Ik zou je bijna vergeten! Jullie zijn met zoveel... maar je kunt nooit te veel knuffels hebben, toch?' Lieske propt het knuffelhondje bij de familie Muis. Dan duwt ze de kruiwagen over het gras. Stamper valt er bijna uit als ze over de keitjes hobbelen. 'Hou je goed vast!' roept Lieske.

Bij de aardbeiplantjes, kiepert ze de kruiwagen om. 'Ik zal jullie in het zonnetje zetten.' IJverig gaat ze aan het werk.

'Lieske, niet daar! Daar ben ik bezig,' moppert papa. Op zijn knieën wroet hij in de aarde. 'Zet de knuffels maar ergens anders neer.'

Lieske kijkt om zich heen. 'Kom maar, liefjes, trek je maar niets aan van die boze meneer.' Voorzichtig tilt ze de beesten naar de schutting.

'Au!' hoort Lieske achter het houten hek. Ze gluurt door een kier in het hout. Buurvrouw Thea werkt ook in de tuin. Ze wrijft over haar rug.

'Gaat het, buurvrouw?' vraagt papa. Hij kijkt over schutting. Lieske gaat op haar tenen staan, maar ze is te klein.

'Ja, mijn spieren worden stram en stijf,' zegt buurvrouw Thea. 'Maar ik klaag niet!'

'Onze buurvrouw is altijd vrolijk,' fluistert Lieske. 'Daar kun jij van leren!' Ze kijkt Beertje Bor streng aan. 'Kleine brompot!' Beertje Bor moppert nogal vaak. Net nog, toen hij in de kruiwagen moest.

'Kunt u wat hulp gebruiken?' vraagt papa. 'Een tuinman misschien?'

'Ja, ik denk daar weleens aan. Ik ben al negentig!'

Lieske klapt in haar handen. 'Dat is oud! Ouder dan jullie allemaal bij elkaar!'

'Ach, maar ik doe het graag zelf,' zegt buurvrouw Thea. 'Dan ben ik lekker buiten. Maar wat gezelschap soms, dat zou wel fijn zijn. Iedereen wil wel een knuffel op zijn tijd.'

Lieske knikt tevreden naar haar knuffelbeesten. 'Wat bof ik toch met jullie!' Dan drementelt ze naar de schuur. Ze haalt de gieter op.

'Au!' hoort ze weer. Nu is het papa. Hij is gestruikeld over kabouter Fluitenkruid.

'Al die knuffels die hier rondslingeren!' moppert papa. 'Ik vind het tijd dat je er eens een wegdoet!'

Lieske krijgt tranen in haar ogen. Wie dan? Kabouter Fluitenkruid? Dat kan toch niet! Ze heeft hem al haar hele leven. 'Stil maar,' zegt ze. 'Papa bedoelt het vast niet zo.' Ze legt Kabouter Fluitenkruid in de kruiwagen.

'Ik zou niet weten wie ik weg moet doen,' zegt ze hardop. 'De familie Muis kan ik niet uit elkaar halen. Dat is zielig. En wie wil Beertje Bor nou hebben, die kleine knorrepot? En waar zouden kabouter Fluitenkruid en mevrouw Pompoen naartoe moeten?'

'Au!' kreunt de buurvrouw. 'Ai ai ai... mijn rug...'

Ze heeft vast veel pijn. Lieske denkt terug aan wat de buurvrouw net zei. 'Iedereen wil wel een knuffel op zijn tijd...' Zou de buurvrouw misschien niet zo veel knuffels hebben?

Lieske pakt Freek op, haar knuffelhondje. Ze heeft hem op haar verjaardag gekregen. Met Freek in haar armen, gluurt ze door de schutting. Ze ziet de buurvrouw weer over haar rug wrijven.

'Kom Freek,' besluit Lieske dan. 'Je mag een poosje uit logeren.'

Even wrijft Lieske een traantje uit haar ogen. 'Wel zwaaien, hè, jongens?' zegt ze tegen de andere knuffels. En dan roept ze: 'Buurvrouw Thea, verrassing! Ik heb iets voor u!'

Oudsten

Een bed vol knuffels

Het bed van Tijmen ligt vol met knuffels. Zijn vader en moeder vinden dat er wat moet gebeuren. Tijmen gaat aan de slag... Met een gespreksvraag in het verhaal.

Tijmen schrikt als hij voelt dat iemand hem in zijn bed oppakt. 'Wat gebeurt er?' mompelt hij half slapend.

'Ik leg je terug in het midden van je bed,' zegt zijn vader. 'Je valt er bijna uit. Zo kun je toch ook niet slapen. Je past er niet eens meer bij.'

'Het bed is te klein,' zegt Tijmen.

'Je bed is te vol,' antwoordt vader. 'Vol met knuffels. Je hebt er veel te veel!' Hij pakt een aantal knuffels en gooit die zachtjes op de grond. 'Zo. Nu pas je er beter in. Morgen gaan we een oplossing zoeken, Tijmen. Ga nu maar snel weer slapen.'

Voordat Tijmen zijn ogen weer dichtdoet, zoekt hij zijn lievelingsknuffels. Schillie en Snuffie. Hij klemt ze stevig tegen zich aan.

De volgende dag zit Tijmen aan het ontbijt.

'Heb je nog lekker geslapen, Tijmen?' vraagt moeder.

'Ja hoor,' gaapt Tijmen.

'En weet je al een oplossing voor je knuffels?' vraagt vader.

'Nou gewoon,' antwoordt Tijmen, 'bij mij in bed.'